

Mondelinge vraag van de h. Desmet: Opvolging van een dossier (lichtgevende reclame).

De h. Desmet geeft aan dat schepen Cools in de gemeenteraad van januari had gesproken over het wettelijke kader inzake de activiteit van een uitbater van lichtgevende reclame aan het kruispunt van de Dolezlaan en de Oude Molenstraat.

Zonder terug te komen op de hinder - voornamelijk voor het milieu - merkt de h. een verschillende aanpak op, in zijn ogen bijzonder interessant, tussen de gewestelijke en gemeentelijke instanties.

Sinds enkele weken wordt dit lichtschermbord niet meer uitgebaat.

De h. Desmet zou graag de redenen kennen waarom de eigenaar deze inrichting niet meer gebruikt en het bedrag van de belasting dat opgelegd werd.

Volgens hem zou het gepast zijn een stevig wettelijk kader te creëren voor dergelijke activiteiten om andere mogelijke reclame-inrichtingen van dergelijke aard in de toekomst beter te kunnen beheren op het gemeentelijke grondgebied.

Schepen Cools verklaart dat de betrokken uitbater tegenstrijdige informatie vanwege het gewest heeft gekregen t.o.v. de informatie van de gemeente. De betrokkene had aan de gemeente de informatie, uitgaand van het gewest, overgemaakt. Het blijkt dat de situatie niet helemaal gelijk is. Volgens de gewestelijke ambtenaar moet de uitbater de conformiteit van zijn inrichting met het gemeentelijk stedenbouwkundig reglement afdroeven en waren er voor het gewestelijk reglement geen bezwaren. Daar zat wellicht het probleem: de betrokkene had deze oefening niet volledig uitgevoerd omdat het gemeentelijk reglement verbiedt meer dan 20% van de geveloppervlakte hiervoor te bedekken. Hoewel de uitbater aan het begin van het proces waarschijnlijk te goeder trouw was, veroorzaakt het reclamebord effectief hinder. De ingediende stedenbouwkundige vergunning zal onderworpen worden aan een openbaar onderzoek. Intussen is het dossier nog complexer geworden aangezien, bovenop de lichtgevende reclame in de vitrine, alle andere vitrines van de hoek ingenomen zijn voor de gehele oppervlakte door niet-lichtgevende reclame. Hierdoor hebben de werknemers in de kantoren erachter geen enkel zicht. Schepen Cools heeft de verantwoordelijke ontmoet om de toestand voor te leggen. Ondanks talrijke brieven naar de betrokkene blijft de reclame hangen tot op de deur. De procedure lijkt niet uit te lopen op een gunstig advies voor de vergunning want het spreekt voor zich dat een afdekking van 100% van de vitrines nadelig is voor de werkomstandigheden van werknemers achter de affiches of schermen. Volgens schepen Cools zal de uitbater een deel van de geplaatste inrichtingen moeten demonteren.

Het gemeentelijke reglement voorziet geen belasting voor reclame aan de binnenzijde van vitrines. Indien dit vaker zou beginnen voorkomen, zouden we over een belasting kunnen nadenken. De uitvoering hiervan lijkt echter complex omdat een dergelijke reglementering zich beperkt tot de keuze goedkeuring of weigering, zonder nuances in de details zoals de lichtintensiteit.